

ԵՐԵՍՈՒՆԵՐԿՈՒՆԵՐՈՐԴ ՏԱՐԻ

ՄՇԱԿ

ՀԻՄՆԱԳԻՐ ԳՐԻԳՈՐ ԱՐԾՐՈՒՆԻ

Իրական գինը 10 ռուբլի. կես տարվանը 6 ռուբլի.
Առանձին համարները 5 կոպեկով.
Թիֆլիսում գրվում են խմբագրատան մէջ.
Մեր հասցեն. Тифлисъ, Редакция „Мшакъ“.
Կամ Tiflis, Rédaction „Mschak“.
Տ է Լ է Ֆ օ Ն № 253.

Խմբագրութիւնը բաց է առաւօտեան 10—2 ժամ
(բացի կիրակի և տոն օրերէն).
Յայտարարութիւն ընդունվում է ամէն լեզուով.
Յայտարարութիւններ իրականութիւնը համար վճարում են
իրաքանչիւր տողատեղին 10 կոպեկ.
Տ է Լ է Ֆ օ Ն № 253.

ԲՈՎԱՆԴԱՅՈՒԹԻՒՆ

Խօսողներ և գործողներ.—Ներքին Տեսչական
Թիւն. Մատենագրութիւն. Նամակ Ստաւրոպոլից.
Նամակ Ալեքսանդրապոլից. Ներքին լուս.
Բեր.—ԱՐՏԱՔԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ. Պատերազմի
շուրջը.—ՆԵՌԱԳԻՐ-ՆԵՐ.—ՅԱՅՏԱՐԱՐՈՒ
ԹԻՒՆՆԵՐ:

ԽՕՍՈՂՆԵՐ ԵՒ ԳՈՐԾՈՂՆԵՐ

Խօսողներ շատ ունենք, նոյն իսկ չափից գուրա: Իսկ գործողներ:
Տարբերութիւն այս երկու տիպերի մէջ մեծ է: Խօսողը միշտ մեծ ծրագիրներ կը
կընէ, բայց ինքն ինքն չի կատարում: Փորձեցէ՛ք նրա մօտ հարց դնել թէ, օրինակ, ինչ պէտք է անել ժողովրդական տգիտութեան դէմ, ինչպէս պահպանել հասարակութիւնը վարակիչ, այլասեւող արտօնքից, ինչ ուղղութեամբ մօտենալ հասարակ ժողովրդին, որպէս զի կարելի լինի նրան հասկանալ, թէ պէտք է թողնել նահապետական կուլտուրայի անգործ գէղերը և նորագոյն գործիքներով դուրս գալ բնութեան մէջ, կենսի կարիքները հոգալու համար: Ի՞նչ կը տար այդպիսի հարցեր: Եւ այն պարոնները, որոնք միայն խօսել գիտեն, ձեր առջև բաց կանեն մեծագործութիւնների փուռ, լայնածաւալ, բայց գեղեցիկ համով-հոտով ծրագիրներ: Եւ որովհետև մեր կենսական հրաշքն ու մեծագործութիւններ կատարելը շատ դժուար է, եթէ ոչ միանգամայն անկարելի, ուստի գեղեցիկ խօսքերը դուր ընդունում էք իբրև փայլուն հրախաղութիւն և համոզվում էք, որ մեզանում, ձեռքը որ, գործ կատարելը անկարելի է:

Բոլորովին ուրիշ բան է գործողը: Նա գիտէ, որ կենսի մէջ ամեն բարեկեցութիւն հիմնված է գրեթէ մանր ու անհետաքրքիր և երեսող մանր ու փոքրիկ բարեկարգութիւնների վրա, նա գիտէ, որ կուլտուրական առաջադիմութիւնը նուաճվում է քայլ առ քայլ, փոքրիկ գործերով, համեստ սկզբնաւորութիւններով: Եւ նա աշխատում է մի օր և իցէ բարի գործով, մի գեղեցիկ ձեռնարկութեամբ օգուտ բերել հասարակութեան: Հերոսներն ու մեծագործութիւնների դարձանք է: Այժմ ամեն մի մեծ ձեռնարկութիւն հիմնվում է հարեւրաւոր, հազարաւոր համեստ աշխատողների համերաշխ գործակցութեան վրա: Եւ այդ պատճառով գործ սիրողները առանց աղմուկ հանելու, առանց երկար ու բարակ ճարտասանութիւն անելու, պարտք են համարում փոքրիկ բաներ սկսել, զարգացնել: Իւրաքանչիւր այդպիսի գործ ինքն ըստ ինքեան վերցրած գուցէ շատ է խելոք ու անկարող: Բայց երևակայեցէ՛ք այդպիսի գործերի մի մեծ համալիրում, մի ամբողջ ցանց. այն ժամանակ ամեն մի փոքրութիւն ուժի նշանակութիւն է ստանում և հասարակութեան եր անկութիւնը պահովվում է այդ ոյժերի միաբանութեամբ:

Խօսողներ շատ ունենք: Իսկ գործողներ:
Այս հարցը յիշեցնէ մենք, ստանալով Նոր-Ջուղայից մի մանրամասն տպագրած հարկ այն բոլոր հաստատութիւնների մասին, որոնք գոյութիւն ունեն այդ մի բուռն գաղթական հայերի մէջ:

Մենք յիշում ենք, թէ վերջին հինգ-վեց տարիներում որքան մեծամեծ ծրագիրներ առաջարկվեցին մեր մամուլի մէջ պարսկալայերի գրութիւնը լուսացնելու համար: Կար մի ամբողջ ուսումնասիրական սիստեմի հարց, կային կենտրոնական, բարձրագոյն, գիւղատնտեսական, տեխնիկական և այլ տիպի դպրոցների

առանձին-առանձին հարցեր: Աղմուկ, թմբակահարութիւն, բանավորներ—որքան կամենաք: Այդպէս էին անում նրանք, որոնք միայն խօսել գիտեն: Եւ ոչինչ դուրս չեկաւ այդ խօսքերից, չէր էլ կարող դուրս գալ...

Մինչդեռ Նոր-Ջուղայում գործողները առանց աղմուկների արդէն մի շարք համալիր ինիշխարութիւններ ունեն, փոքրիկ, համեստ ինիշխարութիւններ, բայց միթէ բանը փոքրութեան մէջ է: Մեզ ուղարկած հաշից երևում է, որ Նոր-Ջուղայում կան. 1) Աղբատների Արկղ, 2) Հիւանդախնամ Բնակարաններ, 3) Համալիր Բարեգործական Բնակարաններ, 4) Կատարական Արհեստանոց: Բացի դրանից կառուցվում է Աղբատանոց, բացվել են 4 գիւղերում դպրոցներ, չորս դպրոց էլ գոյութիւն ունի իր, Նոր-Ջուղայի մէջ:

Երբ նայում էք այդ ինիշխարութիւնները առանձին-առանձին հաշիւներին, տեսնում էք նրանց մէջ փոքրիկ մուտքեր և փոքրիկ էլ ծախսեր: Մեծ-մեծ խօսողներին դրանք գուցէ չը գիտցնեն, գուցէ նոյն իսկ ծիծաղելի թւան: Բայց գործ սիրողները կարող են միանգամայն վստահ լինել, որ ընդհանր, իսկապէս օգտակարը նրանք են անում: Որքան էլ փոքրիկ և նոսր լինի այդ բարի ձեռնարկութիւնների ցանցը, բայց երբ դուք մի օրպէ մտածում էք, որ այդ բոլորը մի խելոք ու կորած պարսկապէս գաղթականութեան համար է, չէք կարող չը լցվել անհուն շնորհակալութեամբ դէպի գործողները:

Այսպէս է մի հասարակութիւն հող պատրաստում իր բարօրութեան համար: Գործողներ և ոչ խօսողներ...

ՆԵՐՔԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ

Մ Ա Տ Ե Ն Ա Գ Ր Ո Ւ Թ Ի Ն

С. С. Мелик-Адамовъ. Присяж. повѣренный. Практическое руководство для составления бумагъ по дѣламъ гражданскаго судопроизводства въ Закавказскомъ краѣ. Тифлисъ, 1911 г.

Մեր առաջ դրած է մի գիրք, որի հրատարակութեան նպատակը ինքը հեղինակը ընդարձակօրէն պարզում է իր առաջաբանի մէջ:

Մեր ներկայ հասարակական կենսի հրատապ ինիշխարից մէկն է, ասում է ի միջի այլոց հեղինակը, ժողովրդին իրաւագիտական օգնութիւն կազմակերպելու անհրաժեշտութիւնը. վերջին ժամանակ այդ խնդիրը շատ անգամ արձարծովել է թէ պարբերական մամուլի և թէ իրաւագիտական ընկերութիւնների և այլ հաստատութիւնների մէջ. շնորհիւ փաստաբանների նոր սերնդի ջանքերով գործունէութեան՝ այդ կարեւոր գործը մի բանի տեղիքում որոշ կազմակերպութիւնի ստացում և դատարանական ինիշխարութիւններին կից ինիշխար խորհրդակցական բեւրոնի դատարանական գործերում ժողովրդին ձրի կամ մատչելի պայմաններով օգնութիւն մատակարարելու համար:

Բայց կան այնպիսի տեղեր, ինչպէս ընդարձակ կողմանան երկրի հեռուօր գաւառներում, ուր այդպիսի հաստատութիւնների և փաստաբանների չը լինելու պատճառով տեղական բազմակից ժողովուրդը անօգնական վիճակի մէջ է գտնվում, որն անշուշտ շատ կը թնթեւանար, եթէ իրաւագիտական տարրական գիտելիքը տարածված լինէր ժողովրդի ստուար խաւերում:

Անա այդ կարիքը լրացնելու համար և աչքի առաջ ունենալով, որ մենք չունենք դատարարական յատկացրած հանրամատչելի հրատարակութիւններ, երբ հաւատա. Սովետական Միւլը-Աղբատան կազմել է իր գիրքը, իբրև մի գործնական ձեռնարկ, որի միջոցով իւրաքանչիւր գրագետ, քիչ թէ շատ տեղեակ ունի լեզուին, կարող է դատարան գիմելու գէպըմ:

Ինքը կազմել այս կամ այն խնդիրը առանց փաստաբանի օգնութեան դիմելու, որը, ինչպէս առաջ յիշեցինք, մեր երկրի շատ տեղերում նոյն իսկ բացակայում է:

Գիրքը կազմված է մեծ խնամքով և պարունակում է իր մէջ դատավարութեան բազմազան թղթերի նմուշներ հաշտարար դատարանի, նահանգական դատարանի և պալատի իրաւասութեան ենթակայ գործերի համար. իւրաքանչիւր նմուշի տակ գետեղված է նրան յատուկ ծանօթութիւնը պատշաճաւոր օրէնքների յօդուածներով և Կառավարչական Սենատի բացատրութիւններով հանդերձ. այդ ձեռնարկի գործածութիւնը հեշտացնում է գրեթէ կցած ցանկը, որի միջոցով գիրքին է գտնուել այս կամ այն խնդրի օրինակը իր փաստական կողմերով և նրանով դեկլարվել դատարանի դիմելիս:

Ի նկատի առնելով գրքի վերոյիշեալ արժանաւորութիւնները, պէտք է յուսալ, որ նա, իբրև տարրական, հանրամատչելի ձեռնարկ դատարանական գործերի համար, լաւ ընդունելութիւն կը գտնէ ժողովրդի մէջ, որի առօրեայ պէտքերի համար հրատարակված է:

Յ. Մ.

«ՆՈՐ ՄԱՏԵՆԱԳԻՏՈՒԹԻՒՆ»

«Մշակի» մէջ արդէն հաղորդված էր, որ Վենետիկի Միթիթեան տպարանում սկսվել է այս վերնագիրն ունեցող մի նոր հրատարակութեան տպագրութիւնը:

Մենք ստացանք այդ հրատարակութեան առաջին թիւը, որ բաւականաչափ նիւթ է տալիս հատկացողութիւն կազմելու ամբողջ գործի մասին: Մի քանի ստացած տպագրութիւնը հաղորդում ենք ընթերցող հասարակութեան:

Հանդուրեալ Հ. Գաբրիելի վ. Ջարբանալեանը Վենետիկի Միթիթեանի մէջ ունէր իր առանձին մատակարարութիւնը: Նա գրողված էր գրականութիւնների (թէ հայոց և թէ եւրօպական) պատմութեամբ և ունի մի շարք աշխատութիւններ, որոնցից մի քանիսը, օրինակ, հայոց հին գրականութեան պատմութիւնը, չունեն իրանց նմանը մեղանում: Գրականութիւնների պատմութիւնը բաւական չը համարելով իր ընդարձակ տեղեկութիւնները ընթերցող հասարակութեան հաղորդելու համար, Հ. Ջարբանալեան 1883 թւին հրատարակեց «Հայկական Մատենագրութիւն» անունով աշխատութիւնը: Իսկ մանր տառերով տրված մի ութնամյա հատոր է, 734 երեսից բաղկացած և այժմ տպուված մի հրատարակութիւն է: Իսկ թէ ինչ է նրա բովանդակութիւնը, այդ արտայայտել է ինքը, հեղինակը, առաջին երեսի վրա տպած այս խօսքերով. «Այս տեղեկանքն ցուցաւ տպագրութեան գիտէն մինչև առ մեզ եղած հայերէն հրատարակութեանց»: 371 տարի էր անցել հայերէն տպագրութեան սկզբից մինչև 1883 թւականը: Հ. Ջարբանալեանի ծրագրին էր այդ ժամանակամիջոցում տպված բոլոր հայերէն գրքերի ցուցակը տալ:

Գործի գծաւորութիւնը ինքն ըստ ինքեան հասկանալի էր: Պէտք էր ունենալ մի այնպիսի գրագրան, որի մէջ հաւաքված լինէին այն ժամանակ չունէին Միթիթեանից, բայց և այդպէս, եղած գրագրան էլ այնքան հարուստ էր, որ Ջարբանալեանի այդ գործը բաւական հարուստ մի ցուցակ էր:

Բայց ով գործ է ունեցել այդ ցուցակի հետ, նա գիտէ, թէ որքան պակասութիւններ կան նրա մէջ, պակասութիւններ, որոնք ոչ միայն տեղեկութիւնների աղբատութիւնից էին առաջանում, այլ և գաւառներում, սիստեմի անկատարութիւնից: Վաղուց զգացվում էր այդ ցուցակը նորից մշակելու, լրացնելու անհրաժեշտութիւնը: Եւ այդ գործը իր վրա վերցրեց Հ. Արսէն Զաքիյեան:

Նա բոլորովին այլ սիստեմ է մշակել. նրա «Նոր Մատենագիտութիւնը» ունի այնպիսի հարստութիւններ, որոնց մասին Ջարբանալեանի ցուցակը հասկացողութիւն անգամ չու-

նէր: Օրինակ, բաց ենք անում «Արտվան»:
Այս անունը գրաւում է ամբողջ երեք մեծ, մանրատառ սիւնակ, որովհետեւ բերված են ոչ միայն խաչատուր Արտվանի գրուածքները, այլ և այն ամբողջ գրականութիւնը, որ վերաբերվում է Արտվանին. այդտեղ դուր կը տեսնէք և ընդադատութիւններ, և կենսագրութիւններ, և առանձին ուսումնասիրութիւններ: Այնպէս որ հետաքրքրվող կարող է գտնել հարուստ, բազմակողմանի ցուցմունքներ՝ Արտվանին ուսումնասիրելու համար:

Հ. Զաքիյեան դնում է ոչ միայն գրքի անունը, այլ և առանձին առանձին յիշատակում է գրքի իւրաքանչիւր նոր տպագրութիւնը ու նրա հաղորդած տեղեկութիւնները համարում են մինչև ներկայ օրերը: Տալ ամեն մի գրքի մասին, որքան կարելի է, բազմակողմանի տեղեկութիւններ—անա ինչն է Հ. Զաքիյեանի նըպատակը: Ո՛րքան մեծ աշխատանք պէտք է թափել այդպիսի մի նպատակ իրագործելու համար: Հ. Զաքիյեան նոյն իսկ չէ բաւականացել առանձին տպված գրքերով. նա դնում է և այն աչքի ընկնող աշխատութիւնները, որոնք տպագրված են միայն պարբերական հրատարակութիւնների մէջ: Հ. Ջարբանալեանը այսպիսի աշխատութիւնների հետ գործ չէ ունեցել. այժմ «Նոր Մատենագիտութիւնը» երկպատիկ պիտի ստուարանայ, եթէ կատարէ և այդ գործը:

Մենք միայն 16 երես ունենք մեր առջև և դեռ չենք կարող ասել, թէ որքան ձիւղ ու կատարեալ է «Նոր Մատենագիտութիւնը» իր բազմակողմանի, հարուստ ծրագրի բոլոր մանրամասնութիւնների մէջ: Բայց չենք կարող այժմից իսկ չասել, որ այդ գործը մի հոյակապ ձեռնարկութեան տպագրութիւն է թողնում մեզ վրա: Նրա գիրքը մեծ է, իւրաքանչիւր երես բաղկացած է երկու սիւնակից, տառերը փոքր են, տպագրութիւնը մաքուր:

Յանկանում ենք Հ. Զաքիյեանին աշխատութիւն իր այդ ծանր գործի մէջ: «Նոր Մատենագիտութիւնը», որքան էլ գրեթէ չը լինի պակասութիւններից, մի գեղեցիկ ապացոյց պիտի դառնայ, որ Վենետիկի այժմեան Միթիթեանի գիտնի աշխատել իրանց նշանաւոր նախնիների նման:

Լ.

ՆԱՄԱԿ ՍՏԱՒՐՈՊՈՒՆՑ

Մարտի 20-ին

Մենք հաղորդել էինք, թէ դերասան Ստեփանեան պատրաստվում է այստեղ «Ալան-Բալան» պիեսը ներկայացնելու: Տեղական հայ թատերասերների բուռն մասնակցութեամբ գոյութիւն ունեցող մի քանի մանր-մունր արգելքներ հարթվեցին, և ներկայացումը տեղի ունեցաւ մարտի 7-ին, հայոց ուսումնարանի դահլիճում:

Ներկայացումը ընդհանրապէս աչող անցաւ: Բացի պ. Ստեփանեանից, որը Ալանի դերը մեծ ոգևորութեամբ կատարեց և շատ քիչ բացառութեամբ անպայման լաւ էր մինչև վերջը,—բաւարար և լաւ կատարեցին իրանց դերերը օր. Ս. Ալանյան, Սադիկեան, Մանուկեան, Տէր-Սիմոնեան, Մանուկեան, Սողոմոնեան, Գասպարեան, Տէր-Գասպարեան, Նազարեան, Աղանյան: չը նայած որ մի քանիսը մայրենի լեզուին լաւ չէին տիրապետում և առաջին անգամ էին բեմ դուրս գալիս:

Ի դէպ, հարկաւոր ենք համարում մի թիւրիմացութիւն պարզել: Այստեղի և շատ ուրիշ տեղերի հայերը թիւր գաղափար ունեն թատերական ներկայացումների նշանակութեան դերասանի կոչման մասին: Շատերը այստեղի հայ գաղութի անդամներից չէին ուզում տոմսակ գնել, առարկելով, թէ ներկայացումը բարեգործական նպատակով չէ, այլ մասնաւոր անձի, դերասանի օգուտն է... Առաջինը՝ թատրոնի գլխաւոր նպատակը բարեգործութիւնը չէ, այլ մասնաւոր-բարոյական շահը, գաղափարը, զգացմունքների կրթութիւնը, ճաշակի գարգացումը, էսթէթիկական զուարճութիւնը: Երկ-

բորդ՝ դերասանը լույս մասնաւոր անձնաւորութիւն չէ, այլ վրաս կոչուած ունեցող մի անհրաժեշտ հասարակական գործիչ, որին մենք պարտաւորուած ենք հնարաւորութիւն տալու, որ մարդավայել կերպով ապրէ ֆիզիկական ու բարոյական եւ գործէ ժողովրդին, հասարակութեան օգտին, մեր կողմ ու խոստան զգացմունքները փափկացնէ, բերտ ճաշակը կըթէ, բայց մասնաւոր մարդկային սրտի նուիրական, սակայն ընդոյշ զգացմունքները շարժէ, զարթոցեցնէ... Թող ներքին մեղ, որ մենք ստիպւած ենք կրկնելու այս այբուբենը, որը երբէք աւելորդ չենք համարում...

Վերս յիշած դարմանայի կարծիքը համարեա տիրապետում է այստեղի հայերի մէջ և ինչպէս երևում է, միայն հայ դերասաններին ներկայացնելով, որովհետև շատերը մերճեցի՝ մերճեցի մեր դերասանին ներկայացմանը տոմսակ վերցնել՝ առարկելով, թէ բարեգործական ներկայացումները, շատապէս էին ամեն օր տեղի ունեցող մարդկային ներկայացումներին, որ ի հարկէ, նոյնպէս բարեգործական նպատակով չէին։ Այս լոգիկայի շնորհիւ վաղ կը լինէր մեր դերասանին, ի՞նչ է մի քանի մասնաւոր անհատներ չօգնէին տոմսակները տարածելու։ Այդ տեսակետից, մասնաւոր, դերասանին մեծ ծառայութիւն արեց այստեղ գտնվող նրա մի հայրենակիցը, Անգէլտեանը ազգանունով, որը, սակայն ընդհանրապէս շատ պետական մարդ է երևում։ Գլխաւորապէս պ. Անգէլտեանի շնորհիւ բաւական մեծ դասիւնը ծայրէծայելից հայ հասարակութեամբ, որով պ. Ստեփանեանի և տեղական թատերասերների աշխատանքը դուր չանցաւ։ Մասնաւոր ուրախութիւն է, որ հանդիսականներն ու պ. Ստեփանեան վերջ ի վերջոյ շատ գոհ մնացին իրարից։ Ցանկալի է, որ չը մոռանան իրար և պ. Ստեփանեան կրկին այցելէ Ստաւրոպոլ։

Ներկայացումից յետոյ պարբեր տեղի ունեցան, որովհետև այստեղի ոչ միայն կանայք, այլ աղջկանք էլ պար են ուղում... Ցանկալի է, որ պարերը չը կապվին լուրջ գործի հետ և չը ծառայեն, իբրև խաղ, որով ձկին գրաւում և բռնում են։ Ո՛չ թէ պարերով հրապուրւած պէտք է գնալ թատրոն և այլ կրթական վայրեր, այլ գիտակցութեամբ առաջնորդւած։ Ուրեմն թողէք ձեր այդ անմիտ պարերը...

Որովհետև այստեղի հայ համայնքը մէջ խուլ դժգոհութիւն կար երեցփոխ պ. Ենիկալոպեանից, այս վերջինս հրաժարվել էր, և Աստուր-խանի կոնսիստորիան նոր երեցփոխի ընտրութիւն էր նշանակել։ Գաղտնիք բուռնութեամբ համարեա միաձայն երեցփոխ էր ընտրվել վաճառական պ. Կ. Դեանկեանը, որը այս կողմերում յայտնի է իր բարի գործերով։ Նորից սրբազան առաջնորդը պ. Դեանկեանին հաստատեց երեցփոխ պաշտօնում։ Նոր երեցփոխը շուտով հնից կը ստանայ հաշիւները և կը ստանան իր պաշտօնը։ Յուսով ենք, որ նոր երեցփոխի օրով եկեղեցին աւելի բարեկարգ գործութեան մէջ կը լինի, և երկու սեռի քառաձայն երգեցիկ խմբի գոյութիւնը հաստատ հիմքերի վրա կը դրվի, գլխաւորապէս, ի հարկէ, ներթափանց տեսակետից։ Առաջիկայումս խմբակներ և հրաւիրված Պետերբուրգի կոնսերվատորիայի ուսանող պ. Եղ. Բաղդասարեանը, որ Ալազղովից յիշատակին նուիրված գեղարուեստական արժանի խմբագրող ու հրատարակողներէ մէկն է։ Պ. Բաղդասարեան արդէն եկաւ և ստանձնեց իր պաշտօնը։ Ցանկանում ենք կատարեալ աշողութիւն։

Սալլիւմեան

ՆԱՄՍԱ ԱԼԷԲՍԱՆԻՐՈՊՈԼԻՅ

Մարտի 7-ին

Ժողովրդական մի առած կայ, որը ասում է թէ՝ «մարդ իր խելի ձոթիցն է կրակն ընկնում»։ Այս առածին աւելի շատ ենթարկւում են մեր գիւղացիք։ Ով ապրել է գիւղում և լաւ ուսումնասիրել է գիւղացու նիւտ ու կացը, համոզմունքները, սովորութիւնները, նա անշուշտ նկատած կը լինի, թէ՛ որքան նեղութիւններ, դժուարութիւններ ու անբաղդութիւններ են ենթարկւում գիւղացիք իրանց մէջ արմատացած փրած սովորութիւնների շնորհիւ։ Այդ սովորութիւններից իրանց վատ և ցաւալի հետեւանքներով աչքի են ընկնում երկուսը, առաջինը՝ բեշկեքները(թմա) է, որի հետեւանքների մասին մենք մի քանի խօսքով արդէն յիշեցրել ենք «Մշակում», իսկ միւսը աղջիկ փախցնելն է։ Երբ այդ վերջինս մասին ուղում ենք մի քանի խօսք ասել։

Աղջիկ փախցնելը առհասարակ առաջանում է հետեւեալ պայմաններից. ինչպէս յայտնի է,

գիւղերում թէ աղջկայ և թէ տղայի ընտրութիւնը վերապահւած է ծնողներին. աղջիկը իրաւունք չունի իր համար փեսացու ընտրելու, դա մեծերի գործն է. տղան էլ, շատ քիչ բացառութեամբ, համարեա թէ նոյն գրութեան մէջ է։ Տղայի կողմից խնամախօսները գնում, աղջկայ ծնողների համաձայնութիւնը առնում, «բաշլի» գումարը որոշում և աշքայտի «արողը» խմելուց յետոյ արդէն խնամի են. իսկ ոչ աղջիկն է տեսել։—Ճանաչում տղային, ոչ տղան—աղջկան։

Պատահում է, որ նախ քան այդ բոլորի կատարվելը, աղջիկը «աչք է քցած» (սիրահարված) լինում մի ուրիշ երիտասարդի վրա, և բնական է, որ այդ նորեկը նրան գովելի պէտք է երևայ. բայց նա իրաւունք չունի բողբոջելու դրա դէմ ծնողներին, նրա անունը կը խայտառակվի, նրան ուրիշ աչքով կը նայեն, և աղջիկը ստիպւած է լինում ժամանակաւորապէս խեղդել իր մէջ իրան տանջող այդ զգացմունքները։ Եւ արեւ մի գեղեցիկ օր վեր է կենում իր սիրած տղայի հետ և փախչում հօր տանից. այդ դէպքում շատ քիչերն է աշողված պսակել փախած տղայի հետ և ապրել որպէս ամուսիններ. այդպիսիներից մեծ մասը կորցնում են նոյն իսկ իրանց բարոյականութիւնը, մասնաւոր երբ փախչում են պսակվելուց յետոյ։

Պատահում են բացառիկ դէպքեր էլ, երբ մէկ երիտասարդ սիրահարված է լինում մի աղջկայ վրա, առանց վերջինից փոխադարձը ստանալու, և երբ դիմում է աղջկայ ծնողներին և մերժում ստանում, այն ժամանակ վրձնում է «գոթով» փախցնել, իսկ այդպիսի դէպքերը շատ տխրալի վախճան են ունենում, և շատ անգամ ապանութիւնների տեղիք են տալիս։ Նոյն իսկ պատահում է, որ մի աղջկայ համար երկու հարեան գիւղերը թշնամանում են միմեանց հետ, և անպակն գոտութիւններ են ծագում մէջները։

Այդպիսի գիւղերից ամենից շատ աչքի է ընկնում «Վերի-Ղանիճա» գիւղը, որ գտնվում է Ալեքսանդրապոլից հօթը վերստ հեռաւորութեան վրա և որտեղ շատ շուտ շուտ է պատահում աղջիկ փախցնելը։ Այս երեւոյթը ունի իր պատճառները։ Յիշեցնելու գիւղում բուն են գրել երկու «առող» ընտանիք, որ մեծ չարիք են դարձել ընդհանրապէս գիւղացիների և մասնաւորապէս աղջիկների գլխին։

Մենք կը բերենք այստեղ այդ մարդկանց մի քանիսը ստուգած մի քանի քաղաքագործութիւնները։ Լինելով մեծ ընտանիք և յանդուգն իրանց քայլերի մէջ, այդ մարդիկ ընդհանուր կրկնուց են գցել գիւղում. ի՞նչ է մէկը ուղում է նշանվել կամ տեղացի կամ մի ուրիշ տղայի հետ, նա պարտաւոր է համաձայնութիւն ստանալ վերջինիցաներից. իսկ վերջինս, երբ տեսնում են, որ աղջիկ ուղում իրանցից զօրեղ մարդ է, համաձայնութիւն տալիս են, իսկ ի՞նչ է, այն ժամանակ տղայի տիրոջից պահանջում են մի որոշ գումար, որպէս զի թոյլ տան աղջիկը տանելու։ Եւ այդպէս էլ անում են. կամ փող են անում տղայից և թոյլ տալիս հարսնացուն տանելու, կամ չեն թողնում մօտենալու ու գիւղ մտնելու, որի հետեւանքն են լինում կոխ և խռովութիւններ։

Պատահում է, որ մէկ աչք է ունենում մի աղջկայ վրա, և երբ վերջինս ծնողներից մերժվում է ստանում, այն ժամանակ դիմում է յիշեալ հերոսներին, որոնք մի կտոր գումար ստանալով նրանից, փախցնում են աղջկան և յանձնում տղային։ Մօտիկ անցեալներում «Մարոնից-Գալօ» տղաները 100 ռուբլի առնելով մէկից, գիւղերով մտնում են իրանց քայլերը տունը և վերջինս միակ նշանված աղջկանը քնած տեղից անկողնով վերցնում և տանում են։ Այդ տղաներից մէկը փախցնում է մի ուրիշ նշանված աղջկայ և երբ ամուսնացան, ինքը գինւոր է ընկնում, իսկ գիւղացի աղջկան նորից վերադարձնում է իր հօրը։ Նոյնատեսակ դէպքեր այդ գիւղում մինչև այժմ էլ շարունակվում են։

Ա. Տէր-Առաքելեանց

ՆԵՐՔԻՆ ԼՈՒՐԵՐ

Ինչպէս արդէն հաղորդել էինք, Խարկովում մտադրութիւն կայ բաց անկ կանանց բարձրագոյն կուրսեր։ Այժմ «Нахет. Инс.» քաղաքի հաղորդում է, որ այդ կուրսերի համար արդէն 5,000 ռ. դրամագումար հաւաքված է և նախապատրաստական ժողովներն մասնականութիւն են յայտնի ձրի դաւաբութեան ապագայ կուրսներում։

Հացահատիկների արտահանութեան ժամանակ յաճախ պատահում են կեղտոտ դէպքեր. արտահանվող հատիկների հետ խառնում են հող, աւաղ և այլ տեսակ ծանրացնող ու անպէտք, նոյն իսկ ֆուսարիոսիսի և այլ առևտրական սխալագործութիւնների առաջն առնելու համար քրէական դատաւարութեան նոր ծրագրի մէջ մտցված են բաւական խիստ պատիժներ հացահատիկների հետ նպատակով զանազան նիւթեր խառնելու դէպքերի առիթով։

Մայրաքաղաքի լրագիրները հաղորդում են, որ Պետերբուրգում պօստի նոր կառավարիչ Չապլինի ձեռնբեկցութեամբ այժմ մշակվում է բաց նամակների մի նոր ձև։ Նոր բաց-նամակների տարբերութիւնը հնրից նրանումն է, որ թոյլատրվում է գրել և մինչև այժմ միայն հասցէի համար վերապահված երեսի վրա էլ։ Դրա համար ուղում են ներմուծել Գերմանիայում, Փրանսիայում, Անգլիայում և Բելգիայում արդէն մշակված բաց-նամակների մի նոր ձև։ Այդ փոփոխութեան գրիչ պատճառը նա է, որ ներկայումս ամբողջ աշխարհում սաստիկ տարածվել են պատկերաւոր բաց նամակներ, որոնց մի երեսի վրա ոչինչ չէ կարելի գրել, իսկ միւս երեսը նշանակված է միայն հասցէի համար. կը նշանակէ գրելու տեղ բոլորովին չէ մնում։

Միևնուրեք խորհրդի մարտի 4-ի Բարձրագոյն հաստատված վճիռով Գեորգիս աւանը, որ Զանգեզուրի գաւառի վարչական կենտրոնն է, վերափոխված է գաւառական քաղաքի, նոյն անունով—այն պայմանով, որ քաղաքի գծի մէջ եղած բոլոր հողերը մնան այն անձերի և հաստատութիւնների ձեռքին, ուր գտնվում էին առաջ օրինական կարգով, և որ Գեորգիսում եղած բոլոր գիւղական դատարանները պատկանող անձերը, ի՞նչ է չուգեն անսկզբի իրաւունքներով։ Դրա հետ միասին ներքին գործերի միևնուրեք թոյլատրված է կարգադրել ներմուծել այդ նոր քաղաքը կըրճատված քաղաքային ինքնակարգութեան, համաձայն այդ առիթով գոյութիւն ունեցող կանոնադրութեան 22-րդ յօդուածի, և քաղաքի կալուածների գնահատութիւն անել, որպէս զի որոշվի կալուածատերերի մասնակցութեան իրաւունքն առաջին ժողովին։ Գնահատութիւնը լինելու է քաղաքի սեփականատէրերից, ընտրված առանձին յանձնաժողովի ձեռքով, որի նախագահը լինելու է Գանձակի նահանգապետի կողմից նշանակված անձը։

«Речь» լրագրին հաղորդում են Պետտի-գօրսկից, որ մարտի 7-ին այնտեղ է եկել շրեքի ընդհանուր տեսուչը, իսկ նրանից յետոյ՝ մարտի 11-ին հասել է և պետական յանձնաժողովը, որ պէտք է մանրամասն վերաբնութեան ենթարկէ Կովկասեան հանրային շրեքի վարչութիւնը Խաչիսկու տեսչութեան վերջին երեք տարիների ընթացքում։ Զանձնաժողովը եկել է ոչ թէ միայն թիակա փաստերը քննելու, այլ մանրագնան էական քննութեան ենթարկելու շէքերը, կապալները, մատակարարութիւնները և նաղանի ու միւս շրեքի արտահանութիւնը, ձեռնարկութիւնները, որոնց վրա մեծամեծ գումարներ են ծախսված։ Մանրամասն վճիռ ու քննութեան պէտք է ենթարկվին 52 հարցեր, որ արդէն առաջարկված են յանձնաժողովին։ Ամենից առաջ յանձնաժողովը պահանջել է նաղանի և ուրիշ շրեքի արտահանութեան «գործը» Եւանգուլովի ձեռքով, յետոյ՝ Երեւոյթի Լեյզերովիչի գործը—Պետերբուրգի պետական «Միխայիլով» հիւրանոցի կապալը, Կոզանի և Բօֆֆէի գործը—Կիւսովսկու վանանների շէքի կառուցումը, Էլեքսիական քաղաքի կապալաւոր Յրիգմանի և ուրիշների գործերը։ Ցանձնաժողովը Պետերբուրգում կը մնայ մի ամիս անկի։

Թիֆլիսի քաղաքային վարչութիւնը ստացել է «Ընդհանուր կոնսիստորիալ ընկերութիւնից» մի նամակ, որով վերջինս առաջարկում է քաղաքին հիմնել զազի գործարան բաշարում։

«Прав. Вѣст.»-ում հրատարակված է 1904 թվականի համար նշանակված ծախքերի կըրճատման Բարձրագոյն հրամանը, որ տեղի է ունեցել Հեռաւոր Արեւելի ներկայ դէպքերի պատճառով։ Կրճատման ընդհանուր չափն է 134,377,106 ռուբլի, որը և մտնում է պետական գնանձարանը իբր ազատ գումար։ Այդ հաշիւ մէջ կան մասեր, որ վերաբերում են

Կովկասի ծախքերին։ Կրճատման ամենամեծ մասը վերաբերում է հաղորդակցութեան ծախսարկներին։ Դրանք են. 1) Սեծովեան հանգի լեռնային ճանապարհների սովորական ծախքից կըրճատված է 100,000 ռ., 2) Բաթումից—Արդահանի, ավարո-կախէթեան խճուղիների և Անգրիկովկասի ճանապարհների ծախքից—250,000 ռ., Նովորոսիսկի խճուղու ծախքից էլ 100,000 ռուբլի։ Այդպէս սովորական տարեկան ծախքերից, իսկ արտակարգ ծախքերից կըրճատված են—3) Երևանից մինչև Պարակաւստի շինվող երկաթուղուց—2,000,000 ռ., 4) Թիֆլիս-Կարսի գծի 1902 թվի արտակարգ ծախքից—450,000 ռ.։ Լուսաւորութեան միևնուրեքութեան ծախքերից կըրճատված են. 5) Պետերբուրգի գիմնադրային մանկավարժական մարմնի և 6) Ստաւրոպոլի ստորին արհեստաւորացի դպրոցի ծախքերից։

Հաղորդակցութեան ճանապարհների միևնուրեքութիւնը վճել է կապալաւորներն ստիպել մասնակցելու թրքախոս իւրանդացած բանաւորներին ամբողջաւորանելու և հիւանդանոցներում բժշկելու գործին։

«Кавказ» պարտական լրագիրը հաղորդում է, որ պօստ-հեռագրատների գլխաւոր վարչութիւնը տեղեկացրել է Թիֆլիսի պօստ-հեռագրական շրջանի գլխաւորին, թէ ներքին գործերի միևնուրեքութիւնը իրաւաբանութեան կանդիդատ Ֆեդորովին տուել է Գանձակում հեռագրական (? թէ՛ հեռախօսական) ցանց անցկացնելու կոնցեսսիան։ Կոնցեսսիայի մասնաւորական պայմանները պէտք է մշակվին Թիֆլիսում։

Պետերբուրգի քաղաքային վարչութիւնը, Վիեննայի օրինակով, սկսեց մօտ օրերս նոր տեսակի լուսաւորութեան փորձ անել. քաղաքային սպանդանոցի անասնական մնացորդներից լուսաւորող գազի պատրաստել և գրանով քաղաքը լուսաւորել։ Վիեննայի արած փորձը լիակատար աշողութիւն է ունեցել, իսկ Պետերբուրգին անցաւ, որովհետեւ տեղացի պատրաստող մեքենան շուտով փրչացաւ և լոյսը դադարեց։

Թիֆլիսի նահանգապետը յայտնել է քաղաքի մեշաների աւագին, որ նա համաձայն իր խնդրի, արձակվում է իր պաշտօնից, և պարտաւորվում է մեշաների վարչութեան բոլոր գործերը յանձնել այդ պաշտօնի թիկնածու պ. Գրանդուրեանին, որին հրամանաւորված է մտնել մեշաների աւագի պաշտօնի մէջ։

Հաղորդակցութեան ճանապարհների միևնուրեքութիւնը ներկայումս վճել է բաց անել յատուկ մասնակցական դպրոցներ ներքին հաւային հաղորդակցութեան համար ծառայողներ պատրաստելու նպատակով։ Շրագրված են երկու կարգ դպրոցներ։ Առաջին կարգի դպրոցների ծրագիրը և առարկաները յարմարեցված պէտք է լինեն մեծ նաւերի նաւագետ լինելու համար անհրաժեշտ մասնագիտական գիտելիքներին, իսկ երկրորդ կարգի դպրոցներին—փորձ նաւերի ղեկավարների և նաւագետների պէտքերին յարմարեցված ծրագրով։

Մօսկվայի պատմական թանգարանի մէջ բաւական մեծ թւով իրեր են հաւաքվել Գօնչարով յայտնի գրողին վերաբերող։ Այդ պատճառով միտք է յղացել թանգարանում բաց անել մի առանձին «Գօնչարովեան բաժին»։ Թանգարանի վարչութիւնը, լսելով որ Պետերբուրգում Ստաւրովիչի մօտ գտնվում է «Одъѣзды» վէպի ձեռագիրը, վճեց դիմել Ստաւրովիչին և խնդրել, որ այդ ձեռագիրը յանձնվի թանգարանի նոր բացվելիք բաժնին պահպանութեան համար։

Գանձակի գաւառի ֆիւ գիւղից մեղ գրում են. «Վերջին տարիներ մարդասպանութիւններ մեղանում յաճախ են կրկնվում։ Այս օրերս ճանապարհի բանաւորների երկուսի մէջ վճ է բացվում և մէկը միւսին բէհբութի հարուածով մեղցնում է։ Մի քանի օր առաջ այդպիսի մի դէպք էլ եղած է, բայց վերաւորը մի քանի շաբաթ տանջվելուց յետոյ, հաղիւ առողջանում է։ Մարդասպան ձեռքաւարված է։»

ՉԱՐՁՈՒԻՅ մեղ գրում են. «Մարտի 21-ին տեղի հայ երիտասարդները, երկու հայ գինւորի մասնակցութեամբ, տուեցին առաջին

անգամ «Տալիական ժողովրդական ներկայա-
ցում»։ Բեմը բացվելուց երգիչներն խմբովին
մի քանի երգեր, խաղացին «200,000» կատա-
կերգութիւնը մէկ արարուածով և «Նեշտի
թուզը» վոզելով ի նպատակ ունեցող նախա-
մի ուժեղացման հետեւը Արեւելքում։ Բոլոր
գերակատարները անողութեամբ տարան ի-
րանց դերերը։ Դահլիճը լիքն էր ժողովրդով։
ժողովրդը բաւարար էր։»

Առաջին անգամ 19-ին, երեկոյան ժամը 8-ին, քաղա-
քիս հասարակական կրօնի դահլիճում կայա-
ցաւ նորն ժողովարանի անդամների ընդհա-
նուր ժողովը։ Ժողովին ներկայ էին կրօնի
74 անդամները միայն 35 անձինք։ Ժողովը
միաձայն ընտրեց մի քանի նոր անդամներ։
Այդ ժողովարանի կառավարիչ պ. Գ. Բու-
զուգեանը կարգաց հղ և մուտքի հաշիւը, և
այդ առիթով ընդիշ յանձնաժողովի գեկու-
ցումը։ Ժողովը լսելով այդ հաշիւը և գեկու-
ցումը, միաձայն հաստատեց նրան։ Ժողովը
նախապէս միաձայն և բուն ոգևորութեամբ
ընդունեց և հաստատեց աւագների որոշումը—
այն է 100 ր. յատկացնել ուսուցչական և
ուժեղացնելու, 10 ր. ամսական կարմիր ծա-
չի ընկերութեանը և մի ներկայացումն էլ յո-
գուտ որբերի։ Այդ բոլորից յետոյ սկսվեցին
նոր ընտրութիւնները։ Թեթիւքներով առա-
ջարկված մօտ 60 թեկնածուներից, ձայների
բազմութեամբ ընտրվեցին 15 աւագներ, 4
փոխանորդներ և երեքն էլ ընդիշ յանձնաժո-
ղովի անդամներ։ Նոր ընտրված 15 աւագներից
11-ը նախկին աւագներն էին, միայն 4-ը նոր
անձինք ընտրվեցին։ Հերթական հարցերը
վերջնականաց յետոյ ժողովի նախագահը, զը-
ւատելով ժողովարանի կառավարիչ Գ. Բու-
զուգեանի արդիւնաւէտ կառավարութիւնը,
որը անընդհատ պատճառ է այդ պաշտօնը ան-
ողջ 12 տարի, առաջարկեց ժողովին հրապա-
րական շնորհակալութիւն յայտնել նրան
այդ անխնայ ծառայութեան համար։ Ժողովը
միաձայն և յայտնեց իր շնորհակալութիւնը
պ. Գ. Բուզուգեանին։ Ի վերջոյ ժողովի նա-
խագահի առաջարկութեամբ ժողովականները
շնորհակալութիւն յայտնեցին նոյնպէս աւագ-
ներին—իշխան Թումանեանցին, որը չը կամե-
ցաւ կրկին վերընտրվել։ Իշխանը մեզ յայտնի
է որպէս կրօնի թատրոնական սեկցիայի մէջ
եռանդու գործող։»

ԱՐՏԱՔԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ

ՊԱՏԻՐԱՐԱՐ ԵՆՈՒՄԸ

Նապօնացիներն ոյժը։ Կորէից ստացված տե-
ղեկութիւններին նայելով, այժմեան ժամա-
նակ ճանապարհին գտնվում են 260,000 եւ-
պօնացի զինուորներ, իսկ բերդերում պառ-
կուտ կան 60,000 զինուորներ, չը հաշիւով
3-րորդ կարգի պահեստները, որոնք զեն զին-
քի չեն կանչված։ Ընդհանուր շտաբը լուռ-
թիւն է պահպանում արշաւանքի ծրագրի մա-
սին, բայց ենթադրում են, որ եպօնական
ուսուցիչ ոյժերը երբ մասի կը բաժանվին։
Նապօնական իշխանութիւնները հաւաքել են
հազարաւոր ձիւներ, և իւրաքանչիւր բանակ
պիտի ունենայ իր հետ հեծելազօրքի բաւա-
կան մեծ բաժիններ։ Հեծելազօրքի ոչ ձիա-
ները և ոչ զինուորները, ըստ երեւոյթի, չեն
կարող հաւասարվել եւրօպական հեծելազօր-
քին, բայց եպօնական օֆիցէրները հաւա-
տացնում են թէ իրանց հեծելազօրքը կոչման
բարձրութեան վրա կանգնած կը լինի։ Կորէա
գնացող եպօնական թիւղանօթաձգ զօրքերը,
ըստ երեւոյթի, չեն տանում իրանց հետ ծանր
թիւղանօթներ, բայց ենթադրում են որ եպ-
պօնական ունի ծանր թիւղանօթներ շատ բա-
ւաւրեանք, որոնք յետ չեն մնայ լուսաւոյն
գաղապային թիւղանօթներից. բայց զրանից
եպօնական ունի լեռնային թիւղանօթներ շատ
բաւարեանք։ (Рос. Ар.)

«Росск. Вѣд.» լրագրի Պէկինի թղթակիցը
գրում է հետեւեւի փերովարի 27-ից. «Չի-
նաստանը շարունակում է շարագով զինուոր-
վել և ժողովել իր զօրքերը Մանչուրիայի
պահանքի վրա։ Բոլոր աչքը ընկնող գնեկաւ-
ներն արդէն գնացին իրանց համար նշանակ-
ված տեղերը, մի և նոյն ժամանակ առանձին
զօրաբաժիններ հրամանատարները ճանա-
պարհ ընկան երկաթուղով, իսկ ամբողջ հիւ-
սիսային (մանչուրական) չինական զօրքի
գլխաւոր հրամանատար գեներալ Մաիւ-կու-
նին պատահամբ հանդիպեցին Մանչուրիա
գնալիս ցամաքային ճանապարհով։

ԱՐՏԱՔԻՆ ԼՈՒՐԻՐ

—Բանակցութիւնները Թիւրքիայի և Բոլ-
գարիայի միջև առաջ չեն ընթանում, թէպէտ
Բոլգարիան մեծ զիջումն արեց Բ. Դրան, հա-
մաձայնվելով չը պահանջել ընթացիկ տա-
րածումը Արքիմանայովի վերայէտի վրա։ Բոլ-
գարական քաղաքական շրջաններում մեծ
զգոնութիւն է տիրում, որովհետեւ Բ. Դրան
հաճողի համար կառավարութիւնն արդէն մի
քանի միջոցներ ձեռք առաւ մակեդոնական
պաշտամունքի դէմ։ Բ. Դրանը միշտ նոր պա-
հանջներ է անում, իսկ բոլգարական կառա-
վարութիւնը հնարաւոր չէ համարում ընդու-
նել այդ պահանջները։ Այդպիսով, դաշնագրի
պէտք է կապվէր մէկ ու կէս ամիս ա-
ռաջ, դեռ յետաձգվում է անորոշ ժամանակով։
—Եթէ նախագահ Լուբէի տեսակցութիւնը
Պիտա X-ը պապի հետ չը կայանայ էլ, սակայն
նախագահի իտալական ճանապարհորդութիւնը
այնուամենայնիւ մի փոքր կը պարզէ այն
տարածաշրջանները, որ ծագել են Վատի-
կանի և ֆրանսիական կառավարութեան միջև։
Ինչպէս հաղորդում է «Berliner Börsen Cou-
rier» լրագրից, Հոսթիւն, երեկ, կը կայանայ
կարգիւրդ Մէքլի դէլ Վալի տեսակցութիւնը
Դէկլասէի հետ, որի ժամանակ կը պարզվին
յարաբերութիւնները Ֆրանսիայի և պապա-
կան դահլիճի միջև։

—«Berliner Tageblatt» լրագրին Կ. Պոլսից
հաղորդում են հետեւեւ տեղեկութիւնը Մո-
նաստիւրում տիրող տրամադրութեան մասին։
«Մոնաստիւրի թիւրք ազգայնականութիւնը ա-
պստամբների ապստամբների և քաղաքա-
ցիական գործակալների անգործունէութեան
պատճառով յուզման վիճակի մէջ է։ Եւրօպա-
ցիները վախենում են դուրս գալ իրանց տե-
րից։ Վախենում են լուրջ անկարգութիւննե-
րից։

—Պարիզի «Matin» լրագիրը տպել է Լոն-
դոնի իր թղթակցի հետագիրը այն մասին, որ,
պաշտական շրջաններից ստացված տեղե-
կութիւնների համեմատ, վերանորոգվել է Վի-
նիւ կայսրի կողմից հիւանդութիւնը։ Նրա
գրութիւնը իր թէ շատ լուրջ է։ Այդ տեղե-
կութիւնը «Daily Mail» լրագիրը հաստատեց,
իսկ անգլիական միացած լրագիրներն արտա-
տպեցին։ Բերլինից տեղի ունեցաւ հերքում։
Ի նկատի ունենալով այն, որ նա պաշտօնա-
կան ընտրութիւնն չէր կրում, անգլիական
լրագիրները չը տպեցին այդ հերքումը, իսկ
«Matin» լրագիրը շարունակում է պնդել, որ
գերմանական կայսրը վտանգաւոր կերպով
հիւանդ է։

«ՄՇԱԿԻ» ՀՆՈՒԱԳԻՐՆԵՐԸ

ՌՈՒՍՆԵՐ ԳՈՐԾԱԿԱԼՈՒԹԻՒՆՆԵՐ

26 մարտի

ՊՐՏ-ԱՐՏՈՒՐ։ Մարտի 25-ին։ (Սեփական
թղթակցից)։ Պորտ-Արտուրի շրջանում հան-
գիստ է Սպասում է թշնամու յարձակումը։
որը երեւոյթ մեր չըբերում։

ՇԱՆԳՀԱՅ, մարտի 25-ին։ (Բէյտ. գործ.)։
Նապօնական զօրքը հասաւ Կորէայում գնա-
կան կէտերին Նալուի հարաւային ափի վրա։
ՍէնՈւ. (Բէյտ. գործ.)։ Հաղորդում են
կորէական աղբիւրից, որ ուսմանը գրաւած
ունեն 6 ամենամեծ սահմանագծային քաղաք-
ներ Տուլէնի վրա։

ՊՐՏ-ՍԱԼԻ. (Բէյտ. գործ.)։ «Մէդոկ»
շողնաւը գնաց Սուդանի ծովածոցը, ուր
«Վարեազ» կրէյսէրի հրամանատարը և նաւա-
տիրներն ափ կիջնեն։

ՊԱՐԻՉ. Հաղորդում են Ֆրանս-բրիտանա-
կան համաձայնութեան մի քանի մանրամաս-
նութիւնները։ Անգլիան յայտնեց, որ նա հրա-
ժարվում է իր ազդեցութիւնից Մարօկոյի
վրա, եթէ դրա փոխարէն Ֆրանսիան կը պա-
տուարվի չամբացնել Տանժերը և ծովափը
Գիբրալտարի դիմաց։ Քաղաքական զիջումների
մասին երկուստեք վերաբերմամբ բանակցու-
թիւնների ժամանակ չէր յիշվում։

ԼՈՆԴՈՆ. (Բէյտ. գործ.)։ Մարտի 25-ին
50 հետեւեւներից բաղկացած անգլիական զո-
րաբաժինը, ձիերի վրա նստեցրած, Պետերս-
նի հրամանատարութեամբ, իմացաւ, որ 200
մարդուց բաղկացած տիբեթական զօրաբաժինը
գրաւել է Սամոնգը գիւղը։ Տիբեթցիները ա-
ռաջարկեցին անգլիացիներին մօտենալ, իսկ
յետոյ սկսեցին հրացանաձուլութիւն նրանց վրա,
կատ նշան գնելով։ 120 բալլ հետեւեւների
վրա։

ՊԵՏԵՐՍԲՈՐԳ. Վորոնեժեան նահանգի վա-
լուխայի գաւառի 1-ին և 2-րդ ուղղութիւն
գիւղական համայնքների և Սմոլենսկի գաւա-
ռի և նահանգի եւամիկայ Սորոզա գիւղի
գիւղացիները միջոցաւ չէին, որ թոյլատր-
վի իրանց նուիրել երկաթուղուն դիմած հողի
համար իրանց ստացած վարձատրութիւնը,
ընդամենը 5,300 ր. պատերազմական կարե-
րների համար։ Թաղաւոր կայսրը ներքին գոր-
ծերի մինիստրի դրա մասին մատուցած ամե-

նահապտակ զեկուցման վրա Իր Սեփական ձեռ-
քով բարեհաճեց զձադրել։ «Շնորհակալ եմ
նմանաւորեմ համար, բայց չեմ կարող հա-
մաձայնվել, որ ընդունվի դա։ Ժամանակակից
հանգամանքներ չեն պահանջում Ռուսաստանից
զոհեր, որոնք չօգտին ժողովրդական բարո-
ւոյեան արմատական հիմքերը։»

ԲԵՐԼԻՆ. Լոնդոնի լրագիրների հաղորդած
տեղեկութեան համեմատ, Ռուսաստանի և
Անգլիայի միջև համաձայնութիւն է կայացել
տիբեթեան արշաւանքի առիթով։ Լանսդօն
խոստացաւ, որ միսիան չի մտնի Լիսասոս,
եթէ նրան աջովի աւելի շուտ համաձայնու-
թիւն կայացնել սահմանների կանոնաւորման և
բրիտանացի առեւտրը դիւրացնելու վերա-
բերմամբ։ Իսկ եթէ անհրաժեշտութիւնը կը
պահանջէ Լիսասոս մտնել, այնու ամենայնիւ
դրա հետեւանք նրա գրաւումը չի լինի, ընդ-
հակառակն, անգլիական պաշտօնատար անձինք
անյապաղ կը հեռանան, հէնց որ կը կայանայ
անակալի համաձայնութիւնը։ Ռուսաց կառա-
վարութիւնը դրանով գոհացաւ։

Կ. ՊՈԼԻՍ. Թիւրք-բոլգարական համաձայ-
նութիւնը վերաբնակած է, որովհետեւ նրա
վերջին նախագիծ խմբագրութիւնը երկու պե-
տութիւններին ևս համարաւ հաւասարազօր
զբաղմունք է տալիս և Բոլգարիայի աւատական
յարաբերութիւնները բացի դրանից բաւակա-
նաչափ որոշված չեն։ Նոր նախագիծը ընկնում
էր մինիստրների խորհրդում։

ՊԱՐԻՉ. Այսօր առաւօտ դատաստանական
հիմարկութիւնների շինութեան դահլիճից ա-
ռանց ինքիդէնտների զուրս բերվեցին Պաշե-
լուիւնը և կրօնական բովանդակութիւն ու-
նեցող պատկերները։

ԲԱՐՅԵԼՈՆ. Երէկ երեկոյան թաղաւորի
թատրոնից հեռանալու ժամանակ լսվեցին մի
քանի շողցներ։ Հասարակութիւնը բողոքեց
բարձրագոյն բացականչութիւններով ի պատիւ
թաղաւորի և մինիստր-նախագահի։ Տեղի ու-
նեցաւ կիւր։ Ժանդարմերի վերականգնեց
կարգը։

27 մարտի

ԹԻՄԻՐ-ԽԱՆԵՆՈՒՐԱ. Յայտարարված է հը-
րաման հաւատարմի պահեստի օֆիցէրների
ծառայութեան կանչելու մասին։
ԻՐԿՈՏԻՍԿ. Մարտի 25-ին Լեւոսեան ուղե-
ւորվեցին 25 օս կամաւորներ իրանց սեփական
հաշուով։ Սպասում են կրկին 1000 կամաւոր-
ների անցնելուն։

ՄԱՐԻՆԻ. Բարեջօնաւոր յանցաւոր փորձ
անողը անյայտ է։ Վերաւորված են երեք մարդ։
Հարեան տների պատուհանները շարված են.
մէկ պատի մէջ ձեղք է բացվել։ Ռումբի մէջ
գտնված են երկաթի մի քանի կտորներ և
արձիճի գնդակների մնացորդներ։

ԵՐԿՈՅԱՄԱ. Ռուսական-հաւատարմը Պորտ-
Արտուրից դուրս եկաւ և երթեկեկում է Իդլին
ծովում։

ԲԵՐԼԻՆ. Մարտի 26-ին, «Տայմս» հաղոր-
դած տեղեկութեան համեմատ, Կոլաուսո հասան
օգնական զօրքեր Գիանգէից անգլիական
յարձակողական շարժումը կանգնեցնելու հա-
մար։ Ընդհանրում սպասվում է վաղը։

ԲԵՐԼԻՆ. Բիթլինքը որոշեցին, որ իտալա-
կան Ելեա թագուհին յղուութեան շրջանի մէջ
է գտնվում։

Կ. ՊՈԼԻՍ. Ուսկիւրեց հաղորդած տեղեկու-
թիւնների համեմատ, արաւական շարժման
անձնատուր եղած երկու գլխաւոր պարագ-
լուխները Սուլէյման Բատուշա և Շախան, կը-
րկին լեռները գնացին։

27 մարտի

ՊԵՏԵՐՍԲՈՐԳ. Հրատարակված է հետեւեւ
Բարձրագոյն ուկարը. «Անհրաժեշտ համարե-
լով լրացնել նաւատարմի զօրամասերի կազ-
մը բաղաւթն և Սև ծովերի զինուորական
նաւահանգիստներում, հրամայեցինք Մենը
ներկայ թիւն տուած Մեր ուկարով ծովային
մինիստրութեան կառավարչին այժմ և եթ
պատշաճաւոր կարգադրութիւններն անել այդ
մասին։ Սրա հետ միասին հրամայում ենք իս-
կական ծառայութեան կոչել. 1) պահեստի նա-
ւատարմի դեռ ևս չը կանչված օֆիցէրներին.
2) նաւատարմի պահեստի զինուորներին այժմ
գործադրվող մօրիլիցիական ցուցակադրու-
թեամբ, հետեւեւ նահանգներում՝ Նիժնեգոր-
դեան, Եւրօպական, Սիմբիւրսկի, Սարատո-
վեան, Սամարեան Սարախանեան, Վոլոգդա-
յի, բացի Եւրեյսկի և Ուստ-Սիոյսկի գա-
ւառներից, Պետերբուրգեան, Տալիւրիկան և
Եկատերինուպոլսեան. 3) զօրքի և նաւատարմի
պահեստի զինուորներին, որոնք կամաւոր ծա-
ռայութեան են կատարում կամաւոր նաւատու-
րի և ուսուցող շողնաւային և աւաւոր ընկե-
ւութեան նաւերի վրա, նոյնպէս և ծովային

վարչութեան նաւահանգաւային և փոխիւրական
հիմարկութիւններում Եւրօպական Ռուսա-
տանում, բացի Բագուի նաւահանգաւային, ու-
րոնք անուանված են 1896 թիւն զինուորական
վարչութեան նրա տուած հրամանների մէջ
և Մեր հաստատած ցուցակում 1897 թիւն զեկ-
տեմբերի 20-ին, թողնելով այդպիսիներին ի-
րանց պաշտօններում։ Կառավարչական Սենա-
տը այդ կատարելու համար պատշաճաւոր
կարգադրութիւնը կանէ։» Իսկականի վրա Նո-
բին կայսերական Մեծութեան Սեփական ձեռ-
քով ստորագրված է «Երկուրդ»։ Ս. Պետեր-
բուրգում 1904 թիւն մարտի 22-ին։

«Русскій Инвалидъ» լրագրում հրատարակ-
ված է կանոնադրութիւն կովկասեան հեծելա-
բրիգադայի մասին, որ կազմվում է Նապո-
նիայի հետ պատերազմին մասնակցելու համար
երկու գնդից. 1) տէրախ-կուրաւեան և 2)
դադատաւեան. իւրաքանչիւր գոնոր բաղկա-
ցած է 6 հարիւրեակից։ Գնդերը կազմվում
են կոչ անելով կամաւորներին։

Կայսերական կառավարութիւնը ստացաւ
բնագիր Սիւմի կառավարութիւնից, որով
Սիւմի հպատակներին թաղաւորի անունից
հրամանագրվում է Ռուսաստանի և Նապօնիա-
յի միջև շարունակվող պատերազմի ժամանակ
խիստ չեզոքութիւն պահպանել։

ՍՈՖԻԱ. (Յատուկ)։ Նաչվելին յանձնե-
րարված է վերսկսել բանակցութիւններ Բ.
Դրան հետ։ Իշխանը գնաց Բիւխար և մանր,
ուր կանչեցանք Զատիկը։—Կ. Պոլսից հաղոր-
դում են, որ ապստամբական փորթաթիւ չե-
տաներ երևացին Պրիլչիկան շրջանում։ Թիւր-
քաց իշխանութիւնները ձերբակալեցին Սու-
րադին, որը մեղադրվում է բրիտանականներին
ճնշելու համար կուսակցութեամբ։—Սալոնիկի բա-
ղաքացիական գործակալների պահանջով։ մի
բէլգիական օֆիցէր ուղարկված է Սարոմիցա
և Գորնի Բրոք բողաքների և յոյների միջև
եղած երկպառակութիւններին վերջ տալու
համար, որոնք նորից բռնկվեցին այն պատ-
ճառով, որ նորից մերժվեց բողաքների միջ-
նորդութիւնը այդ երկու տեղերում եկեղեցի-
ներ կառուցանելու վերաբերմամբ։

ՎԱՇԻՆԳՏՈՆ. (Բէյտ. գործ.)։ Պետական
զեպարտամենտը վճեց մինչև պատերազմի
վերջնաւը նոր հիւպատոսներ չը նշանակել
Մանչուրիայում։ Արդէն նշանակված հիւպա-
տոսները ժամանակաւորապէս կը կատարե-
ն հիւպատոսական պարտաւորութիւններ Պէկի-
նում, Նիւէժուսում և Շանհայում։

ՊԱՐԻՉ. Հրատարակված է ֆրանս-անգ-
լիական նոր համաձայնութեան մի ընդարձակ
հատուածը։ Ֆրանսիան արգելել է հանդիւսա-
նալու Անգլիայի գործունէութեանը Եգիպտո-
սում։ Անգլիան էլ իր կողմից Ֆրանսիային է
թողնում Մարօկոսում հանգստութիւն պա-
պանել։ Անգլիան միանում է Սուէզի ջրանց-
քը չեզոքացնելու 1888 թիւ համաձայնութեա-
նը։ Համաձայնութիւն կապող երկու պետու-
թիւնները ապահովեցնում են Մարօկոյի երե-
րի հողերի անձեռնմխելիութիւնը և եղած sta-
tus quo-ի պահպանութիւնը։ Մի շարք որո-
շումներ վերաբերվում են Նիւֆաունդլենդին։
Սիւմի վերաբերվող յայտարարութեան մէջ
վերահաստատում են 1896-ի համաձայնութեան
հիմքերը։ Երկու պետութիւնները ստանում են
արեւմտեան Սիւմում գործողութեան լիակա-
տար ապստութիւն, յետոյ ապահովեցվում է
Սիւմի թագաւորութեան անձեռնմխելիութիւ-
նը և գոյութիւն ունեցող status quo-ի պահ-
պանութիւնը։

ԼՈՆԴՈՆ. (Բէյտ. գործ.)։ Ստորագրված է
ֆրանս-անգլիական համաձայնութիւնը գաղ-
թավայրերի քաղաքականութեան հարցի առե-
թով։

ՕԻԵՍՍԱ. Մարտի 27-ին Վոլոյսկի գնաց-
քով ժամանեցին «Վարեազի» և «Գորէնցի»
աստիճանաւորները «Գորէնցի» նաւապետ Բե-
լեանով առաջնորդութիւնով։ Նրանց հետ ժա-
մանեցին նոյնպէս լէյտենանտ Կիլովը Սեւը
իլւած զօրքի առաջնորդը, և Պորտ-Արտուրի
երկու օֆիցէրներ ի կապը, որոնք միացել
էին Շանհայում։ Ծովագնացներին ուղղունե-
ցին կայարանում զօրքերի հրամանատարը
քաղաքապետը և քաղաքապետը, որ աղ ու-
հաց մատուց արծաթէ պնակով։ Դրօշակները
զարդարված փողոցներով, ուր զօրքը պատի
նման կանգնած էր երկու կողմից՝ շրջապատ-
ված ժողովրդով—ծովագնացները կառքով
գնացին նրանց համար քաղաքի ծախքով պատ-
րաստված «Լճից» հիւրանոցի սենեակները
ուր զինուորական վարչութիւնը և բաղար նա-
խաձաշով պատուում են նրանց։ Այսօր, ցերեկ-
վայ ժամը 3-ին ենթադրվում է նշանակել ծո-
վագնացների միկնումը Սիւլաստօպոլ։

</

ԲԱՐՑԷԼՈՆԱ: Մինիստրի կեանքի դէմ յայն

